

KÖRÖSKÖRÜL, A RENGETEGBEN

Akartam élni e világon ittasultan is,
De minden újjam tompa már és minden bódulat hamis.

Nem is tudom, hogy élek-e, nem is tudom, hogy merre járok,
A dolgokat akartam eldadogni bárhogy.

A zürzavarban is külön-külön kerengenek a Rendelések
És teljes Gondolat felé forognak mind a gyenge részek.

A zürzavarban is van törvény és elég ok,
Mert válni jó, de megmaradni még jobb.

Lehelleted folyton tágitja mellem és a láng szemembe olvad,
A dolgok kezdetétől a dolgokkal együtt Benned így vagyok rab.

Megcsöngetem a földet s minden csöngetésben
Csak arra várnak műveid, hogy megragadjam őket és megértsem.

Amerre nézek, minden fényesebb lesz s egyre közelebb a végső értelemhez,
Lassanként eljutok kimért helyemhez.

Lassanként látok én a mélybe is, hol nyújtózik a holt vas
És lelke már a dolgok bensejében olvas.

Igy várjuk egymást én és műveid, így küldözöl köröskörül a rengetegben,
A tárgyak így tapadnak életemhez és folyton keresnek engem.

Hát boldogan bolyongok én is, boldogan szorongok, merre lépek.
És minden tájakon igen jó műveid kísérnek.

Igen jó műveid őrizd meg, én Uram, vezess egymáshoz minket és Magadhoz!
Ha Lelked működik mibennünk, hogy lehet világod és a változó anyag rossz?

Okos vonásaid kerítsenek be minket, a tökéletes rend
Mértékeden sugárzó műveidből édesen zeng.

Mértékeden futok Feléd, a Korlátok között esengek.
Isten Báránnya, aki elveszed világod bűneit, parancsold rám e rendet!

(Budapest).

Horváth Béla.